

Гей, нові Колумби й Магеллани  
Василь Симоненко  
Гей, нові Колумби й Магеллани,  
Напнемо вітрила наших мрій!  
Кличуть нас у мандри океани,  
Бухту спокою облизує прибій.  
Хто сказав, що все уже відкрито?  
Нащо ж ми народжені тоді?  
Як нам помістити у корито  
Наші сподіваная молоді?  
Кораблі! Шикуйтеся до походу!  
Мрійництво! Жаго моя! Живи!  
В океані рідного народу  
Відкривай духовні острови!  
Геть із мулу якорі іржаві —  
Нидіє на якорі душа!..  
Б'ються груди об вітри тужаві,  
Каравела в мандри вируша.  
Жоден вітер сонця не остудить,  
Півень землю всю не розгребе!  
Україно! Доки жити буду,  
Доти відкриватиму тебе.  
Мріяти й шукати, доки жити,  
Шкварити байдужість на вогні!..  
А якщо відкрию вже відкрите,  
Друзі! Ви підкажете мені...